

Forffjellen mellem 3 og 5 Dage er i Virkeligheden dog ikke saa stor, at den skulde veie saa særdeles betydeligt i Bøgtfaalen.

Nu har man i Forbindelse hermed sagt, at Krumslutning var en saa overordentlig herlig Straf, at den virkede ganske anderledes end alle andre Straffe, og man har for at eftervise det i Landstinget bl. A. fremhævet som Exempel en Mand, der var straffet, troer jeg, 10 Gange, inden han blev nedsat i 2den Klasse. Af disse Straffe vare imidlertid de 5 netop Krumslutning, og det forekommer mig derfor, at dette Exempel netop beviser det Modsatte af, hvad det skulde bevise, thi det beviser jo just, at Krumslutning ikke var mere skikket til at holde Manden i Aye end alle de andre Straffe, og at den i ingen Henseende har virket anderledes eller kraftigere end disse. Det kan naturligvis ikke falde mig ind her paa dette Sted, hvor der kun er Tale om et enkelt Punkt i den militære Lovgivning, at ville nærmere undersøge Forholdet mellem den arbitraire Straffemyndighed og Straffen efter Dom, eller at undersøge, hvorvidt det i og for sig er berettiget, at der etableres en saadan Straffemyndighed og i det Omfang, som vor Lovgivning tillader; men det vil jeg dog tillade mig at fremhæve, at det er saare misligt at tilstede som arbitrair Straf en Straf som Krumslutning eller den Straf, der skal træde istedet derfor, idet det ligger saa nær for Befalingsmændene at anvende den, netop fordi den tilsyneladende er saa bekvem og kort. Det kommer let til at ligge Befalingsmanden saa at sige paa Læben, naar han seer en eller anden Forseelse, da, uden nærmere at undersøge Tilfældets Besskaffenhed og vedkommende Overtræders Personlighed, at sige: „Saa og saa mange Timer krum“, eller „Saa og saa mange Timers staaende Arrest.“ Man bør ikke udsætte Befalingsmændene, især da Myndigheden gaaer ned til de detacherede Lieutenanter, for at kunne benytte en saadan Straf, som det ligger saa nær at kunne misbruge. Jeg troer under alle Omstændigheder ikke, at det er rigtigt. Nu er der vel sagt, for at høre Betydningen af denne Betragtningmaade: Ja, der er alligevel ingen Fare, thi Vedkommende har jo den Udvei at kunne begjære

Krigsret og kan standse Straffens Udførelse ved dette Forlangende. Ja, det kan han, men hvorledes er Forholdet i saa Henseende? Han maa, for at kunne undgaae at faae en endnu strengere Straf, kunne bevise, at den Foresatte har fejlet ved at tilfinde ham Straffen, men jeg vil bede ærede Medlemmer vel at lægge Mærke til disse Ord: Det skal bevises, at den Foresatte har fejlet; thi herpaa berøer Sagen. Der hører efter den hele militære Subordination, efter Krigsartiklernes hele Aand, efter hele den Tradition, der gaaer igjennem Hæren, og jeg skal tilføie, som bør gaae gjennem den, for Disciplinens Skyld, overordentlig Meget dertil; der skal overordenlig Meget til, at en Befalingsmand, hvis arbitraire Straffemyndighed er bragt for Krigsret, faaer Ret. Det kan man udtaale, uden derved paa nogen Maade at træde Krigsrettens Respektidighed for nær, thi det er en Følge af det bestaaende, og tildeels med Rette bestaaende, militære System, men paa den anden Side er det netop derfor ogsaa kun en forholdsvis liden Trøst for den, som man henviser til paa denne Maade at undgaae Straffen.

Jeg vil derfor tilraade det ærede Thing ikke at vedtage Lovforslaget paa anden Maade end blot med den første Bestemmelse: „Krumslutning er affkæffet.“ Jeg veed naturligvis ret vel, at dette fra mange af de Sagkyndiges Side vil møde Indvending, at man vil raabe paa, at en saadan Bestemmelse vil tilintetgjøre Disciplinen osv. osv., men disse Klager lyde bestandig med mere eller mindre Styrke, det vide vi jo, naar der skal gjøres et eller andet Fremstridt i en eller anden Retning. Troer man ikke, at der dengang Parolbefalingen af 17de Octbr. 1836 affkæffede Spidsrodstraffen, var adskillige iøvrigt virkelig brave Befalingsmænd, som meente, at nu var det forbi med Disciplinen, eller troer man ikke, at de samme Klager lode, da en senere Parolbefaling fra Christian den 8des Tid indskrænkede Straf af Rottingslag til kun at anvendes paa Menige af 2den Klasse? Troer man ikke, at der, hvis man et Par Aar efter disse Parolbefalinger havde spurgt Sagkyndige, om man ikke skulde vende tilbage til det Gamle, at der da vilde have været adskill-